

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkah pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvo mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20,—, polletno K 10,—, četrletno K 5,—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30,—. — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Franciškanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje plača: petletna 15 v, osmrtnice, polovna in zahvale vrsta 80 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Zadnje minute.

Klerikalizem je danes na vrhuncu svoje moči. Razdira, uničuje, ubija. Ruši naša kulturna zavetišča, krade denar iz žepov davkoplačevalcev in pritiska k tlom posameznike in celokupen narod. S tujimi žulji pridobljene denar meče skozi okno na cesto, kjer čakajo prodane duše plačila za svoje izdajstvo, za svoj protinarodni greh.

Kakor kača, ki se je napila mleka na tujih prsih, da bo imela več moči za svoj smrtonosni pik.

Vzdihljaji, ki se izvijajo danes temu nenasičenemu gadu iz ust, so le žvižg siren, ki bi rade privezale nase še ostale nepokvarjene ljudi. So glasovi strahu pred onimi, v katerih rokah je usoda bodočih let.

Na Goriškem so kranjskemu klerikalizmu pokazali pot ljudskih sleparjev. Cesto, ki je edina bila dostopna tem „reševalcem ljudstva“, ko so deželo izmotali od dna.

Slovo so dali klerikalizmu tudi v Trstu. Pred leti so poskušali privezati nase slepce, ki bi jim sledili v svoji nevednosti. Tudi v Trstu so propadli. Izdajali so celo svoje cunjasto glasilce, ki so ga brale samo Marijine device.

Ko je šlo vse to po vodi, so poskušali s čukarjijo. Na Vrdeci so ustanovili te čudne ptice, ki so se nekaj časa pretvarjali v bajti, nahajajoči se v razorani puščavi. Podrlo se je in danes je edini ostanek tistih časov kaplan Čok.

Na prošlost njihove potomije spominjajo danes samo še hranilne knjižice, katere so bile iztrgane iz rok nevednih služkinj, ki so danes zaprte v Guštinovi miznici. Tudi svoj dom so si ustanovila ta uboga bitja. Tisoče so abile nevednice v trebuhe nenasičnih ljudi, ki sesajo danes ostale zaveznice v imenu »Očeta, Sina in sv. Duha«.

Kar se dogaja danes na Kranjskem, kaže, da trpi klerikalizem na paralizirajočih možganih. Voditeljem megovim pa utripa srce, pa ne veselja, temveč strahu pred smrtjo. Vidi jo namreč neizogiben konec, ki ga hočejo prikriti z našminkanimi obrazci. Dosegli jim je to vedno izpodrsnilo, kajti vidi se, da se skriva za temi krinkami plahost in strah.

Pred prihodom smrti se trudijo, da bi le še enkrat zajeli čistega zraka, ki jim olehča grenke trenutke. Zakaj njihovo gospodarstvo je končalo svoje življenje v znamenju bankrotov.

Ob smrtni uri pa je treba, da se pripravljajo dediči na gospodarstvo. Treba bo sanacije gnjilih razmer, ki leže danes pred nami, imenu celega naroda v sramoto in nečast.

Paziti bo treba, da se ne pogreznemo zavožen voz v blato popolnoma. Imeli smo bridke izkušnje s preteklostjo, zato bo treba, da pazimo

predno prevzamemo odgovornost na naša ramena.

Bližajo se volitve. Niti leto dni nam ne preostaja, da se pripravimo lahko dogradimo stavbo, lahko se zgodi, da zaplapolo čez leto na nji prapor napredka in zmage.

Zato se ne smemo strašiti truda in napore. To bi imelo za posledico — črne zastave.

Slov. gledališče.

GLEDALIŠKA KRIZA REŠENA?

»Klub slovenskih igralcev in igralk v Ljubljani...«

Nejasno se je vlekla gledališka kriza naprej od tedna do tedna. Graška »Tagespost« je med brzojavami poročala, zdaj o lrv. gostih, zdaj o dovoljenju za slovo, predstave 2krat na teden. Med tem je pa poslal g. Skrbinek sledeči poziv:

Vsled gledališke krize ni le slovenska gledališka umetnost kot taka prizadeta, temveč tudi in sicer zelo občutno slovenski gledališki igralci in igralk. Nekateri, ki so bili previdnejši, so si še o pravem času preskrbeli angažmaje drugod, a mnogo nas je bilo tako lahkovernih, da smo verjeli v ugodno rešitev krize in smo čakali od meseca do meseca in slednjic od tedna do tedna.

Ne preostaja nam drugega, kot seči po sredstvu, ki se ga poslužujejo vi drugi stanovi, namreč po samopomoči. Naj se že doseže z zagrebško intendanco sporazumljenje ali ne, gotovo je, da tudi, če bo prirejalo zagrebško gledališče v Ljubljani predstave, bomo bivši člani slovenskega deželnega gledališča ostali na cedilu. K temu bi pa bile vsakih 14 dni le po 3 predstave, kakor jih nameravajo Zagrebčani prirejati v Ljubljani, v našem mestu vsekakor premalo. Najbrže pa ne pride niti do tega. Če se posreči ali ne pridobiti Zagrebčane za Ljubljano, vsekakor moramo seči po samopomoči.

Vabim Vas torej, da se udeležite shoda, ki se vrši jutri v soboto, dne 4. oktobra t. l. ob 11. uri dopoldne v gledališki dvorani slovenskega deželnega gledališča tukaj, da se pogovorimo.

Po informacijah in nasvetih, ki sem jih dobil z raznih in tudi z mero-dajnih strani, predlagam sledeče:

1. Ustanovimo si »Klub slovenskih gledaliških igralcev in igralk v Ljubljani«. Ta klub si naj izvoli vodstvo, ki bi v imenu vseh stopilo v stik:

a) z deželnim odborom, da nam prepusti slovensko deželno gledališče v svrhu prirejanja predstav in da nam da podporo.

b) z »Dramatičnim društvom« radi uporabe arhiva in garderobe in c) z občinskim svetom ljubljanskim.

skim radi subvencije oz. ureditve naših plač.

2. Ustanovimo slovensko dramatično šolo, v kateri zberemo vse, ki imajo veselje do slovenske gledališke umetnosti in da vzgojimo slovenski gledališki naraščaj.

Strnimo se v skupno organizacijo, kajti jasno je, da bomo le združeni dosegli povolne uspehe in lažje prestali te težke čase krize. Če bo pa postopal vsak na svojo roko, ne bo dosegel ničesar in javnost bo postala nezaupana. Uvaževati nas bodo in nam šli na roko le, če bomo šli združeni na delo. Vabim vas torej še enkrat, da se gotovo udeležite jutrišnjega shoda.

Ta poziv so prejeli vsi igralci; člani komisije mest. obč. sveta in drugi. V soboto ob 11. dop. so se zbrali igralci in igralk v »Nar. Domu«. Gosp. Skrbinek je pojasnil namen sestanka. Slišali so se razni nasveti in pomisleki (E. Kristan, prof. Reisner i. dr.), nazadnje so se predlogi gosp. Skrbinkove sprejeli in se le izvolil pripravljali odbor, v katerem so: G. Skrbinek, Danilo, Šest, Povhe, Bukškova. Pripravljeni odbor bo sestavil pravila in bo s tem položil temelji novemu delu za naše igralce in za naše gledališče.

Mi toplo pozdravljamo to ustanovitev in upamo, da bo imel klub lep uspeh. »Klub« bo začel s predstavami in ni dvoma, da bo našel pri našem občinstvu mnogo simpatij. S tem je prišla gled. kriza v nov štadij in je upati, da na ta način dobi stalne slov. predstave v Ljubljani.

Vlagateljem in drugim upnikom Glavne posojilnice.

Likvidacijski odbor vnovič vabi upnike, da sprejmo jim predlagano poravnavo in podpišejo dotično izjavo. Člani se zavežejo plačati upnikom do 1. julija 1914 30% njihovih terjatev s pogojem, da se upniki odpovedo pravici, po končanem konkurzu še nepokrite terjatve eksekucijskim potom izterjevati od posameznih članov. Ostanek terjatev do bodo upniki (vlagatelji) iz konkurzne mase, v katero spada vse zadružno, že realizirano in še ne realizirano premoženje. Iz te mase se bode dobilo približno 20%, mogoče še več. Člani plačajo obljubljenih 30% posebej.

Mnogo upnikov, ki reprezentirajo kapital okoli 1 milijona kron, so že pristopili k poravnavi. So pa tudi taki, ki vsako poravnavo odklanjajo ter se zanašajo na to, da bodo že vjeli kakega člana, da pridejo do plačila. To mnenje izvira od tod, da so

napačno poučeni in da še danes ne poznajo prežalostnega gnetnega stanja zadružnikov (članov) »Glavne«. Vlagatelji naj tudi pomislijo, da je okoli 900 upnikov in da je prava loterijska igra, ako se bodo vsi zanašali nato, da bodo z eksekviranjem nedolžnih članov kaj dosegli. Že konkurzni stroški so dovolj visoki, ako pa pridejo še stroški nešteti eksekucij, bode vse za člane in upnike zgubljeno. Mogoče je, da pride kdo do večjih odstotkov, a bolj verjetno je, da izgubi vse pravice do članov.

Število članov, katere je bil odbor izkazal lansko leto se je zelo izkrčilo. Mnogo se jih je moralo izbrisati zaradi konkurzov, kuratel, pravnih in zaradi napačnih vpisov. Precej jih je pomrlo brez premoženja. Odpadlo je do 100 članov. Mnogo jih je zadolžilo, da bi vsaj nekaj imetja rešili. Odbor nima pravice s tožbami izpodbijati takih zadolžitvev in iznebitve premoženja. Tožiti jih bodo morali upniki sami. Iz tega bode nastalo mnogo težavnih, dvomljivih in dragih pravnih.

Večina članov je popolnoma insolventna, drugi so pa večinoma zadolženi, tako da se bode le z veliko težavo dalo od njih izterjati tudi samo 30% t. j. nad 1 milijon kron.

V dokaz naj služi upnikom sledeči natančni izkaz, kateri izkazuje člane »Glavne posojilnice« po njih sedanjem poklicu.

2 večja posestnika;

4 manjših zadolženih industrijskih podjetij;

35 trgovcev, od teh ima 26 tudi manjša, po večini zadolžena posestva;

42 obrtnikov, ki imajo tudi mala posestva;

14 obrtnikov je brez nepremičnega premoženja;

45 je malih posestnikov, večinoma kmetov, ki tičijo skoro vsi v dolgovi;

24 odvetnikov (2), notarjev (2), zdravnikov in živnozdravnikov ter notarskih in odvetniških koncipientov;

60 aktivnih in vpokojenih državnih uradnikov od katerih je 53 v zadnjih treh plačilnih razredih;

18 drugih javnih uradnikov;

31 c. kr. častnikov, vojaških zdravnikov in uradnikov;

10 ljudskošolskih učiteljev, njih vdov, učiteljic in katehetov;

21 javnih poduradnikov in slug ter nižjih uslužbencev železnice;

9 uradnikov bank, hranilnic in posojilnic;

23 drugih zasebnih uradnikov;

23 poslovođij, trgovskih sotrudnikov in agentov;

5 soprogov uradnikov, trgovcev in obrtnikov;

9 vdov uradnikov, poduradnikov, slug in vdov brez stalnih dohodkov;

2 vseučilišna dijaka;

Položaj



pred tednom



in sedaj.

9 umetnikov, pisateljev in gledaliških igralcev;
5 branjevcv, delavcev in zasebnih slug;
5 preužitkarjev;
46 članov, kojih bivališče od nosno poklic dosega ni znan, velika večina od teh je v Ameriki;
22 članov, ki so bili v konkurzu in so notorično insolventni; in končno

9 umrlih članov, pri katerih še ni končana zapuščinska razprava. Skupaj je torej dne 1. oktobra t. l. še 473 članov od katerih jih bo pa odpadlo še precejšnje število.

Od tistih, katere šteje odbor med solventne, je mnogo takih, ki žive od plač in bodo mogli le v malih mesečnih obrokih leta in leta plačevati svoje prispevke. S takimi plačili bode upnikom le malo pomagano. Obresti in stroški bodo vzeli vse. Boljše je za upnike, ako dobodo v 10 mesecih okoli 50% gotovo, kakor taka mnogoletna plačevanja na obroke.

Da bi se vsi dolgoviki kdaj poravnali, na to še misliti ni. Res so tudi prizadeti vlagatelji, a nepremirno hujše ravno tako nedolžni člani, ki morajo trpeti za grehe drugih. Čimprej podpisajo upniki in

LISTEK

PAVEL BERTNE:

Otrok ljubezni.

(Dalje.)

In tako se je sukal razgovor v veliki obednici, vsakdanjem rodbinskem zbirališču, prav pogostoma o klavirski učiteljici, o kateri je govoril z drugimi vred tudi Zak, nazivaje jo prelestno dekle.

Med tem so tekli meseci; čas se je bližal pragu med pomladjo in poletjem; bilo je proti koncu maja.

Tisti dan med večerjo je začela Ivona prekanjeno razpletati svojo mrežo:

»Zdaj pojdemo kmalu na deželo.

»Da, čez štirinajst dni. To ne bo prikladno za gospodično Lemetovo.«

»Z železnico se bo morala voziti, ako bo hotela k nam.«

»A zdaj se, stara mama se še vedno ne more potolažiti nad izgubo gospodične Adeline.«

»Res jo pogrešamo nekoliko,« se je nasmehnila markiza.

»Toda nehali bi jo pogrešati, ako bi vam jo nadomestila gospodična Gilberta.«

Klara se je oglasila:

»Res je to! Ivona ima časih dobre misli. Prav dobro bi si pomagali z njo, mama.«

»Jaz že, toda ona?«

»Ona!« je vzkliknila Ivona.

»Prepričana sem, da bi bila vsa vesela, ako bi smela preživetiti tri ali štiri mesece na svežem zraku in pordečiti svoja blede lica.«

»Ne. Ona ne bi hotela.«

»Ne. Ona ne bo hotela.«

»Zakaj ne bi?«

»Če ima druge lekcije...«

»Nima jih. Sama mi je rekla.«

»Njen stari oče...«

»Saj ne bo Bog ve kako daleč od njega. Prav lahko ga oiskuje vsak drugi dan, ako hoče. In kako koristno bi ji bilo to z gmotne strani! Koliko ste dajali gospodični Adeline, mamica?«

»Eh, ne malo: dvesto frankov na mesec, popolno oskrbo in razna mala darila...«

»K temu pride še to, kar sem ji dajal za tvojo vzgojo,« se je oglašil grof d' Ormoa. »Bilo je najmanj tristo frankov mesečno.«

»To je skupaj petsto frankov; jaz na njenem mestu se ne bi obotavljala...«

»A to je ravno, da v tem trenutku ne gre zate, draga moja,« je dejal grof d' Ormoa.

»Oh, da, papa... Vsak dan opažam... cel kup je takih majhnih reči. Gospodična Adeline je odšla nekoliko preneglo. In če pomislim, da ima gospodična Gilberta tako dobra izpričevala...«

»No, da, saj vidim,« je dejala

markiza. »Ti bi rada, da bi jaz rada. In če tvoj oče ne nasprotuje...«

»Oh, jaz,« je odgovoril, »jaz ne vidim v tem ničesar napačnega. Omeni ji, ako hoče, toda dvomim, da bi...«

»Samo, da mi pustite.«

In ko je prišla drugo jutro ob desetih Gilberta v ulico Varen, je našla v salončku Ivono, ki jo je čakala.

»Pozdravljeni, gospodična Gilberta,« je dejala črnolaska veselo.

Pozdravljeni, Ivona. No, ali ste se navadili tisto sonato?«

»Oh, danes ne gre za sonato. Sedite, prosim, gospodična Gilberta, sedite semkaj k meni. Pomeniti se imava nekaj.«

»A kaj bo z lekcijo?«

»Lekcija pride na vrsto ob svojem času.«

»Zdi se mi, da s pomenkovanjem potrativa najim čas.«

»To še ni tako gotovo. Saj ne govorim zase, marveč po naročilu stare mamice.«

»Ah!« je dejala Gilberta, nehoti vznemirjena po teh besedah. »Kaj pa mi imate sporočiti?«

»Nekaj veselega za nas vse... Zdaj je treba samo še vedeti, kaj poročate k temu vi.«

»Torej... povejte.«

»Veste, mi podamo zdaj kmalu na deželo. Pojdite z nami, za ves ta čas.«

»Ampak...«

»Vem... Povedati hočete svoje ugovore. Ali ne boste jih imeli, ako vam porečem: kadarkoli boste hoteli se lahko peljete v Pariz, obiskat gospoda Roajaneta. In naposled... ta napol-ločitev bo trajala samo čez poletje... in prepričana sem, da bi bil on zelo vesel, ako bi vas mogel poslati za par mesecev na deželo. Prav potrebni ste, da se polovite z mano pod drevesi, na svežem zraku... In vidite: gospodični Adeline smo dajali vsega skupaj petsto frankov mesečno. To ni Bog ve koliko; a naposled, kaj takšnega se ne najde vsak dan. In tudi to se razume samo po sebi, da nimate, ko boste z nami na deželi, prav nobenih stroškov. Vse to je vredno pomisleka... Kaj ne, da sprejmete?«

Videča, da se Gilberta obotavlja z odgovorom, je dodala:

»Pa vsaj mi ne pravite. Tudi to je nekaj. Pomeniti se hočete še z gospodom Roajanetom.«

»Baš to je.«

»Prepričana sem, da bo za to. In če poreče, da?«

»Potem... Ah, Ivona, prijeli ste me tako nenadoma, ne da bi mi dali časa premisliti...«

»Ravno zato... da se zediniva kmalu.«

»Dobro. Jutri vam odgovorim.«

»A porečete mi da, kaj ne? Prosim vas. Tako srečna bom in tudi stara mamica, ki vas ima toliko rada. Saj vidite sami, kako dragi ste nam vsem.«

»Da, Ivona; in zavedam se tudi, da je to vaše orožje v tej zadevi... Ah, če bi smela poslušati samo glas svojega srca...«

»Poslušajte ga. Stara mamica bo tako vesela.«

»Toda moj stari oče?...«

»Pravim vam, da bo zadovoljen tudi on. Prepričana sem. Ah, če bi mogla iti k njemu in ga prositi, kako naglo bi dobila bitko!«

»Še preneglo, da. In to ne bi bilo prav, presenetiti ga s celo stvarjo. Treba mu je pustiti časa, da premisli do dobra.«

»Toda povejte mu vsaj vse, kar vam ponujamo. Recite mu tudi, da nas skrbi, ker vas vidimo tako blede...«

»No, da,« se je nasmehnila Gilberta, »povem mu, kakor pove človek to, kar bi si želel videti in imeti, s pogojem seveda, da bo vsem prav in da veselje enega ne bo drugemu v žalost. A zdaj poglejva, kaj je z našino sonato...«

Ko sta končali lekcijo, je dejala Gilberta:

»Do svidenja, zdaj grem.«

»Ne zadržujem vas več. Nestrna sem na vaš razgovor z gospodom Roajanetom, kakor vi sami. Ne pozabite, da vas imamo radi pri nas, in da človek ne sme delati žalosti svojim prijateljem...«

»Ne sme je delati nikomur!...«

Odšla je. Ah, Bog, kako zmedena, kako negotova sama sebi!

(Dalje.)

zveza za ptujski promet dosledno rabiti v francoskih, italijanskih in angleških perspektivah nemške popačenke. Vsak Francoz, ki bo dobil tak prospekt, v roke bo mislil, da v teh krajih bivajo Nemci in ne Slovani. Ni res nam sramovati, da smo Slovenci in bodimo tudi prepričani, da bodo tuji ravno tako radi posejali naše kraje, ako bodo ti značeni s pravim imenom ne pa s kakšno nemško popačenko.

Političen atentat na Reki. — Arhiv v vladni palači razdejan. O tem se poroča: Te dni ponoči ob pol 1. je vzbudil celo mesto strahovit pok, kateremu je sledil sunek, kakor potres. Ljudje so bežali v paničnem strahu na ulice in se zbrali na »Piazzu municipale«, kjer je bil izvršen bombni atentat. Eksplozija se je zgodila v takozvanem arhivnem traktu vladne palače, ki je bil na pol razdejan. Deli bombe so prileteli tudi na trg ter tam eksplodirali. En del je padel na policiji, poslopje, vendar pa ni napravil nobene škode. Na vladni palači so popokale šipe. Policija je poslopje takoj obklopile in začela s preiskavo. Izkazalo se je, da ni bil noben človek ubit in nobeden ranjen. Preiskava ni imela nobenega uspeha. O atentatorju dosedaj ni sledu. Glede motiva za atentat se trdi, da gre brez dvoma za političen atentat. Zdi se, da ni nameraval atentator izvršiti atentata na gubernatorja grofa Wickenburga, marveč samo na nekaj važnih aktov. Zatrjuje se, da bili v arhivu spravljene razni spisi in protokoli, ki se tičejo spora med bivšim mestnim zastopstvom in gubernatorjem Wickenburgom, ki je sedaj tudi komisar. Uradna preiskava je dogajala, da je bila bomba napolnjena z dinamitom, žrebili so v svinčeni kroglini ter strokovnjsko izgotovljena, najbrže v nekem budimpeštanskem laboratoriju. Atentator je bomba položil v prvih nočnih urah v sobo in zažgal vrvice, ki je bila nad 4 metre dolga. V neposredni bližini se nahaja tudi stanovanje grofa Wickenburga, ki na sam ni bil navzoč. Škoda je precej velika ter znaša več tisoč kron. Prebivalci bližnjih hiš trde, da so videli pred eksplozijo nekoga mladega moža, ki je bežal iz pred palače, sodijo, da je bil to atentator. Eksplozija je uničila tudi več važnih fasciklov. Drugi lokalni ogled ob 9. dopoldne je našel pred oknom sobe, v kateri se je zgodila eksplozija odtiske stopal. Policija je večerj dopoldne aretirala tri osebe ter trdi, da je bil atentat brez dvoma političnega značaja. Policija je dognala, da je atentator Italijan: njegovi nagibi so bili političnega značaja. V sobi v bližini bombe so našli iztis tržaškega »Piccola« z dne 25. avgusta.

RAZNE ZANIMIVOSTI.

Slabi dovtipi. Žrtev zelo slabega dovtipa sta postala pred kratkim novoporočenca Warker iz Pittsburga. Ko sta se poročila, so ju oklenili nekateri izmed njihovih prijateljev, ki so hoteli biti šaljevci, z verigo. Oba ženina in nevesto. Pri tem so govorili s slavnostnim obrazom: »To je znamenje vajine nerazdružljive spojitve.« Novoporočenca sta sprejela ta dovtip skrajno potrpežljivo in z dobrim humorjem, toda ko sta morala biti pri ženitovanjski gostiji priči dobrega apetita svojih gostov, ne

dobno, brez navedbe vira, ne veljajo za dostojne. In vendar se je pripetila slučaj navadnega »plonkanja« oni isti »Napredni Misli«, ki straži v Pragi napredno kulturo in stavi »Dan« iz osebnega uredniškega nasprotstva na pranger »revolverskega lista« itd. Praški »Čas« je prinesel pred meseci v svoji stalni »Hilide« lep članek vseuč. prof. Otokarja Kadnerja, »Zacka samosprava«, t. j. dijaška avtonomija. Članek je lep, informativen, ima polno literarnih opomb in se peča tudi z dvema južnima zavodoma, z gimnazijo v Gorici in v Polji, kjer se je bilo nekoč pričelo pod vodstvom izbornih profesorjev samoupravno gibanje. Citiran je bil tudi lep spis našega znane dr. Ozvalda, »Srednješolska vzgoja«, — torej dovolj vzroka, da se to pove i nam. To je oskrbela »Napredna Misel«. Prva številka II. letnika prinaša navadni slovenski prevod imenovanega spisa kot svoj originalen članek, brez opombe »Z dovoljenjem pisatelja«, brez opombe »Prevedeno iz »Hilide Času« št. toliko z dne...« — in kar je najboljši: Razven ene majhne opombe je izpuščen ves bogati knjižni material, ki je zbran v opombah — originala in ki mu daje posebno vrednost. (Da se je to pripetilo komu drugemu, ali bi bilo po »N. M.« vriskati o morali in »znanstvenem nivoju«!) Tak vzgled daje bednemu »Dnevu« njegov strogi sodnik, ki objavlja v isti številki, da bo »Dnevno« pisavo »kritično motril v interesu napredne žurnalistike...«

Vladimir Knaflič.

da bi se mogla gostiti sama udeležiti, jima je naenkrat zmanjkalo humorja in zahtevala sta, naj se jima verige z okovi vred odklenejo. Toda oni prijatelji, ki je imel ključek od okovov, je izginil z njim in se ni več vrnil. Uboga novoporočenca sta šla torej iskat ključavničarja, ki bi ju osvobodil okovov — toda zastoni. Bilo je namreč že ponoči. Slednjič se ju je usmilil eden izmed njihovih prijateljev, ki je začel okove piliti. To je trajalo dolgo čez polnoč. Na vzhodu se je že daniilo, ko sta bila novoporočenca osvobojena okovov. Kako sta se s svojim prijateljem zahvalila, zgodovina ne pove. — Nič boljšeга dovtipa ni napravil za časa Napoleona I. pariški odvetnik Gatrez po imenu. Ta je obiskal nekega slavnega advokata in ga je prosil, naj podpiše neko petico, ne da bi jo prebral, ker se mu mudi. Gatrez pa je tekal nato od enega advokata do drugega in je brez posebnega truda zbral podpise še dvajsetih drugih imenitnejših advokotov, na kar je dal listino s podpisni tiskat. Ta lista je bila peticija trgovcev z živino in je bila zložena v verzih. Peticija je bila naslovljena na ministra policije in v nji je šlo za preklj gotovih odredb. Ta dovtip je zbudil mnogo smeha in tudi Napoleon se je baje smejal, ker ni rad videl advokotov. Gatrez pa je postal od onega časa med svojimi tovariši tako nepriljubljen, da je rajši pustil odvetniško kariero in je umrl dve leti nato osamljen.

Navihani pikolo. Že štirikrat je opazil neki lastnik hotela, da si nosi lepa, boječa mlada dama na številki 15 vsako jutro sama vodo iz vodovoda v svojo sobo. »Milstljiva«, pravi petega dne, »ako bi hoteli zviniti, bi dobili takoj vodo.« »Da, ampak kje je zvonec, nismem ga morala najti,« je odvrnila dama. — »Zvonec je vendar prav nad vašo posteljo.« »To je torej zvonec!« je vzklila dama. »Vprašala sem pikola in ta mi je rekel, da se rabi ta zvonec za klicanje, ako nastane požar.« Rekel je tudi, da smem pritisniti nani le v največji nevarnosti.

Pošljite naročnino, ako je še niste!

Slovenci! Slovenke!

Občutno pomanjkanje in velika potreba je napotila letos naše celokupno visokošolsko dijaštvo, da je pričelo z veliko podporno akcijo v prid svojim podpornim društvom v vseučiliških mestih. Bili smo trdno uverjeni, da bo imela akcija zadovoljiv uspeh in da bomo nabrali toliko denarja, da rešimo naša podporna društva in jim omogočimo tudi v naprej njihovo plemenito delovanje. Računali smo z dejstvom, da se obračajo s prošnjo do slovenskega naroda letos njegovi lastni sinovi in da bodo Slovenci to dejstvo upoštevali. Saj je daroval lani in letos naš narod ogromne tisočake za svoje brate na Balkanu, ki so povzdignili svoj glas po pomoči. A naša nada nas je varala. Počitnice so pri kraju in naša akcija je imela le najneznatnejši uspeh. Nismo našli onega razumevanja pri svojem lastnem narodu, kakor smo ga upravičeno pričakovali. Skoro bi se vprašali, ali je narod, ki tako zanemara svojo akademsko mladino, vreden, da ima inteligenco, ki ga vodi na vseh bojnih poljih z drugimi narodi in se sama bori v prvih vrstah? Saj naša akademična mladina tudi v svojih dijaških letih izdatno deluje v naših teoloških, izobraževalnih in drugih organizacijah in je mnogokrat odvisen od našega sodelovanja obstoja ali vsaj procvit organizacije.

Osrednji vsedijaški podporniški odbor se obrača tedaj ponovno do slovenske javnosti: Pomagajte nam! Rešite nas! Ohranite si ono nadobudno mladino, ki ji grozi vsled pomanjkanja pogin ali pa tako splošno zdravje, da ne bodo mogli vršiti nekoč svoje naloge v oni meri, kakor lo pričakuje od nje.« O. V. P. O. podaljša svoje delovanje do 15. oktobra t. l. Do takrat prosimo one blage Slovence in Slovenke, ki nam hočejo pomagati v naši bedi, da pošljejo nabrane zneske na Jadransko banko v Ljubljani v smislu svoječasnih informacij, nabitralne pole, oziroma podatke glede nabanega in na banko poslanega denarja na našemu blaginiku: Pekle Gaspar, jurist na Viču pri Ljubljani. Pri njem dobe nabiralne pole tudi še vsi oni, ki bi hoteli stopiti v kolo naših dobrotnikov in nabirati prispevke v naš namen. Ali ne bi hotelo slovensko časopisje otvoriti zbirke za nas? Končno javlamo, da vodi odšel napred vse naše tamiške in druge posle (razum blagajne) naš t. č. predsednik Jurist Anton Kodar, Volosko, hotel Liburnija, kamor blagovolite naslavljeni vsa tožadna pisma. Priporoča se tedaj natočjeje svoemu naročniku O. V. P. O.

Ljubljana.

— V soboto je bil »Dan« konfisciran in sicer samo pet vrstic, da se tem bolj vidi, kake razmere vladajo pri nas. Ker mi te konfiskacije ne moremo razumeti, bomo vprašali v dež. zboru odgovorne ljudi, kaj so hoteli s to konfiskacijo doseči.

— Zakaj je deželni zbor dober? Krekov nastop v deželnem zboru ni dosegel tega efekta kot so klerikalci mislili. Med lastnimi pristaji imajo nešteto takih, ki niso zadovoljni s tem sodnim dnem. Nek boljši kmet po mišljenju klerikalcev se je izrazil: »Jaz ne vem kaj ga naši »špilajo«, saj Kreka vendar ne volimo in plačujemo zato, da bo v deželnem zboru pravil kako se je na Dunaju z ženskami »begecal«. Tudi mi smo mnenja, da naj »ta zvesti Janez« drugič svoje pikantne doživljaje obravnava izven deželnozbornske dvorane.

— Zveza za ptujski promet kje si? Kakor posnemamo iz govora g. posl. Ribnikarja se je nek stražnik drž. policije jako nekvalfikovan izrazil o mestu Ljubljani in njenih prebivalcih. Ako bodo stražniki drž. policije opisovali tujcem Ljubljano kot nekako albanско gnezdo, smo prepričani, da bodo tuji res izostali. Pozivamo Deželno zvezo za ptujski promet, da nastopi najstrožje proti takemu barabstvu in poskrbi, da se dotičnega stražnika eruirja in spodi iz Ljubljane, ker isti prav gotovo ne spada sem. Obenem naj imenovana ukrene, da se možovo, posebno ono ki je prišlo izven Ljubljane, zadostno pouči o mestu, da se ne pripete zopet slučaj, ko stražnik ne bo vedel povedati tujcu kje je ta ali ona ulica.

— Kako se dr. Janez Ev. Krek samega sebe po celjskih blje? Dr. Janez je imenoval gđ. Theimer v deželnem dvoru pod imuniteto, vladno. Vedel je dobro, da mu Kamila Theimer ne more stopiti kot dež. poslanca na jezik, ker je sacrosancten. Ampak to bi bil tudi lahko vedel, da sam sebe postavlja v jako lepo luč. Lep far in še lepši profesor katoliške morale, ki ima intimno razmerje z ženko, ki jo tako imenuje.

— Revue du Monte Carlo z dne 30. oktobra poroča: Sinoči je prigriz tukaj na »rouge e noir« neki tuj. dolg, suh, duhovnik 1.500.000 fr. Pravilo, da je imel pri sebi neki »krvav amulet«.

— Od mnogih strani dobivamo vprašanja, kako bi se dalo prekrizati »Slovenčev« laži. Mi pravimo, da je to nemogoče. To kar je »Slovenec« slovenski javnosti nalagal v petek in soboto, je tako ogromna laž, da slovenski svet kat takega že dolgo ne pomni. Na ta način hočejo prikriti svoj polom. Edna pomoč proti temu je širjenje naprednih časopisov.

— Sinočnja predstava bivših igralcev »Slov. dež. gledališča« je bila od občinstva sprejeta z velikim navdušenjem. Bodisi že, da se je igrala burka, toda občinstvo je vendar s tem pokazalo, da ima še smisel za gledališče, kar je dokazalo s tem, da je priredilo igralcem burne ovacije. Podrobno predstave ne bomo ocenjali, omenjamo le, da so se naši umetniki potrudili, da se ne bodo obiskovalci gledališča samo zabavali, temveč enkrat tudi neprisiljeno nasmejali. In tega nam je v teh resnih časih nudi poset burke »Gospodje sinovi« več nego dovolj. Igralo se je dobro; nezadovoljni smo bili edino radi šablonske maske Pekjakove žene, ki bi bila lahko manj prisiljena in boljše našminkana. Publikum je pokazal naklonjenost vsem igralcem in s tem tudi potrdil, da je že skrajni čas, da se naši krizi odpomore, in začne z rednimi predstavami.

— Sokolska razstava. Včeraj ob 11. dopoldne je bila otvorjena sokolska jubilejna razstava v Merkurjevi dvorani. Razstavo je otvoril s kratkim govorom br. Rupnik. Otvoritvi je prisostvoval župan dr. Tavčar in dr. posl. Ravnihar. Razstava je zelo bogata in zanimiva; sami lepi spomini na 50 let boja, dela in zmage. Tu se nam odpre vsa preteklost našega narodnega boja, odkar je začel »Sokol« dvigati svoja krila nad slovo, zemljo. Razstava je bila dobro obiskana, cel dan je bilo v nji prav živahno. Oglejte si jo.

— VI. vsesokolski zlet — Maraton je bil v soboto v Mestnem domu prav dobro obiskan. Občinstvo se je z zanimanjem udeležilo zleta — krasne slike iz življenja starih Grkov za Maratonske bitke 490 pr. Kr. Mali, zdravi, do rodne zemlje ljubni pred desetkratno premočje Perzijancev. Po zmagi se vršijo gimnastične igre v proslavo zmagovalcem — te se hipno prenehajo, ko pride iz Maratona vest, da sovražnik namerava na suhem napasti Atene. Krasno kolorirane slike so kazale nositelje daritvenega orodja, duhovnice, zbor starcev, mestno prebivalstvo in stražo, veje Perzije, Miltiadaova žena je dvigala okna k očetu, ki se vra-

ča na konju iz boja, ves zadovoljen sel je prinesel nove vesti, grška vojska je nastopila (težkoboroženci itd.), veliki duhovnik, starček in mladeniči itd. — vse v krasno izdelanih, originalnih grških barvah in krojih. Občinstvo je bilo s prireditvijo zelo zadovoljno.

— Ilirija: Rapid 3:3 (2:1). Jesensko vreme rado skazi lepe prireditve. Toda letos se je občinstvo na dež že tako privadilo, da imponira samo še kaka velika ploha. Za naveden dež se nihče posebno ne zmeni. Zato nas je veselilo, da je večerj klub nestalnemu vremenu bilo do 1200 gledalcev na igrišču. V soboto ponoči je bila ploha, večerj zjutraj je kazalo lepo, popoldne je pršlo — vendar se je za časa tekme vreme še precej dobro držalo. Tla so bila razmočena. Na taki negotovi »podlagi« je seveda težko govoriti o vrednosti moštev in o uspehu. Gračani so si nedeljsko zmago »Ilirije« gotovo vzeli k srcu, kajti to ni bilo tisto moštvo, ki je lansko leto igralo z uspehom 2:2 — ampak to so bili prvovrstni igralci skoraj bi rekli skombinirano graško moštvo najboljših vrste. Gračani so hoteli menda na ta način Ljubljancem presenetiti. Rapid je nastopil v belomodrih barvah. Pokazalo se je takoj, da so med njimi izborni igralci, posebno srednji napadalec in desna obramba. Ilirija je kmalu zapazila, da ima hudega nasprotnika. Boj na mokrih tleh je tem težji, ker pogosto igra slučaj veliko vlog. Zato o igri ne govorimo. Bila je cel čas zanimiva in napeta. Igralo se je urno in pohvaliti moramo Ilirijo, da se je izborni držala in se skazala vredno svoje nedeljske zmage. Prvi gol so dali Gračani po prvem četrt ure — Ilirija je kmalu poravnala. Gračani so z vsjo silo napadali — a brez uspeha. Kratko pred polovico je dala Ilirija drugi gol. V drugi polovici se je začel hud boj pred vratmi Ilirije. Po krasnih napadih so dali Gračani drugi gol. Vsled trde igre je diktiral sodnik Rapidu 10 metrovko. (3 gol.) Gračani so napeli vse sile, da poravnajo in res se jim je posrečilo ustreliti tretji gol. Proti koncu je začel motiti dež. Ako bi bilo lepo vreme, bi bila to ena najlepših letosnjih tekem. S tem je sezona za tekme z zunanjinimi moštvi zaključena. Z uspehom moramo biti zelo zadovoljni.

— Umrlj so v Ljubljani: Marija Dolenc, hči mizar. delovodje, 2 leti. — Marija Levč, bivša kuharica, 73 let. — Marija Virant, delavka, 35 let.

Trst.

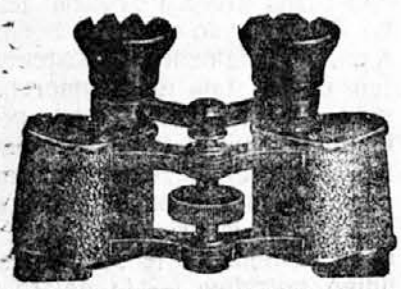
Zapostavljanje gledališke umetnosti na lastni zemlji. Prepoved predstave opere »Madame Butterfly« v Trstu. Kar ne vzbujajo zadnje čase zadostne pozornosti šikanje in zapostavljanje razvoja slovenstva v Trstu v političnem oziru, se je dogodil zadnji dan pred predstavo »Metuljčka« v Trstu že zopet velik škandal. Tujci nam niso mogli nasprotovati do danes vsaj v kulturnem oziru, sedaj pa se je začelo tudi v tem oziru zapostavljanje. Prepovedana je namreč predstava imenovane opere, in to z nezadostno utemeljitvijo razloga. — O stvari bomo še poročali, kolikor nam bo dopuščal prostor. Mimogrede pa povemo, da je dospelo s to prepovedjo italijansko nasilje do vrhunca, in da bo treba našlu propadajočega Italijanstva prikrašati peruti.

Šod so nameravali razbiti. Socialno demokratični železničarski organizaciji mora že proketo slabo presti, ker bi se dugače ne posluževala takih sredstev, kakršnih se je začela posluževati v zadnjem času. Je pač tako; komur voda v grlo teče ta ne gleda ne na levo, pa tudi ne na desno, marveč napenja svoje moči na vse mogoče načine — samo, da bi se rešil. Za petekli petek je bil sklican javen šod »Zveze jugoslovanskih železničarjev« v svrhu pošanja plač žužničarjev. Za ta šod so delali socialni demokratje velikansko agitacijo; in posrečilo se jim je, spraviti skupaj dvajset pristav — ker več jih nimajo v Trstu — poleg tega pa so napravili veliko agitacijo tudi med neželezničarji. Že pred šodom, ki se je imel vršiti v veliki dvorani v ulici sv. Frančiška št. 2., so se kazali precej glasne in so tako doli na cesti, kakor zgoraj v dvorani, neprestano šepetali, kako bodo nagnali jugoslovanske železničarje s tem, da jim šod razbijajo ali pa odvzamejo. Ko je šod otvoril predsednik Zveze Škerjanc, so začeli delati kraljati: toda videli so takol, da se jim njihove hudobne nakane ne bodo posrečile, kajti vkljub velikanski agitaciji, ki so jo uprizorili, so bili v manjšini. Za Škerjancem je poročal strok. tajnik Mrak, ki je potasnil stalščice Zveze napram železniški upravi in državi, katera ima pač dosti denarja za razne nepotebnosti, a za svoje uslužbence ga nima, čeprav zahteva od

njih razne žrtve. Povdarjal je, da se bo Zveza z vsjo ostroščjo borila proti temu škandaloznemu sistemu, pri tem pa bo stala tudi zanaprej, kakor do sedaj, na stališču, da je proti takemu trdemu sistemu potreben skupen boj vsega železničarstva, odnosno vseh železničarskih organizacij. Komur je pri sedanjem plačilnem gibanju, ko je solidarnost takol nujno potrebna — je dejal govornik — več ležeče na interesu svoje stranke, nego pa na skupnih interesih vsega izkoriščenega železniškega uslužbestva, ta ni odkrit prijatelj delavstva, marveč vladik linavec. Za Mrakom bi imel sledi glavni referat Škerjanc; toda Jaklič ni mogel več vstrpeti, temveč je hotel takol govoriti. Razume se, da je besedo takol dobil. Socialni demokrati so, ko so videli pri mizi svojega zagovornika začeli kazati vesele obraze. Jaklič je povedal, da je to, kar hoče Zveza zahtevati, že dobljeno, in sicer, da je to bilo ugodeno socialno demokratični organizaciji. Socialni demokrati so mu seveda ploskali. Da bi napravil Jaklič na javnost lepši utis, je med drugim delal, da ni ne član Zveze jug. železničarjev in tudi ne socialno demokratične organizacije in da s tem, da hvali socialne demokratke, še ni postal renegat. Za Jakličem je dobil besedo neki Bahun (socialni demokrat), ki je hotel šod preprečiti z obstrukcijo. S tem človekom se ne bomo bavili, ker bi bilo to smešno, rečemo samo, da naj pošilja socialni demokrati v bodoče na naše shode take ljudi, ki bodo vsaj znali govoriti. Vemo, da ljudje ali Bahun ne morejo boljše govoriti, ker niso izobraženi, toda naj jih potemtakem vsaj za kolovodje ne postavljajo, ker se s tem le blamirajo. Ko je ta mož končal, je že vnaprej znal, da svojih laži ne bo mogel zagovarjati, zato je rekel svojim so-drugom: »Sodrug, poberimo se! Mož je imel prav. In pobrali so se. Da so delali kralvat, to je gotovo. Zlasti pa so se pri tem odklovali nekateri Italijani (oziroma regnikoli) ker tudi te so pripeljali na šod. Komisar je par teh tičkov vzel na zapisnik. Ko so zapuščali dvorano, so se obnašali kakor roparji; mislili smo da bodo vsa vrata razbili. Bili so hudi, ker se jim je cela akcija posrečila. Socialno demokratična kultura! Šod se je nato mirno vršil. Poročal je Škerjanc o povišanju plač, nakar sta bili tozadevno sprejeti dve resoluciji, ki zahtevata povišanja delavskih plač. V tej zadevi je Zveza potom koaliciije že opetovano vložila spomenice z zahtevo po izvedbi upravičenih zahtev železničarjev. Škerjanc je razkrinkal socialno demokratične sleparje, ki se kitijo s pavovim perjem in na ta način kompromitirajo najnujnejše zahteve železničarjev, za katere bo treba še energičnega nastopa predno se bodo uresničile. Govornik je konstatiral, da je to, kar sta govorila Jaklič in Bahun navadna in brezvestna farbaria. Socialno demokratični organ. ni bilo nič ugodeno. V tem smislu je govornika informiral na njegovo interpelacijo sami postajenačelnik g. Krainz. — Za Škerjancem je ponovno govoril Mrak, ki je podvrzel postopanje sodrugov naravnost uničujoči kritiki. — Zbrani jugoslovanski železničarji so bili tako ogorčeni, da so takol zahtevali, da skliče Zveza tekem 14 dni velik javen šod, na katerega naj se povabi tudi voditelje socialno demokratične železničarske organizacije. K besedi se je priglasilo še več govornikov, ki pa so resignirali na besedo z ozirom na pozn čas (bila je namreč že 11. ura). Zborovalci so se nato razšli v velikem navdušenju za »Zvezo jugoslovanskih železničarjev«.

Vladni koncipist Golija zopet obsojen.

— Kakor smo že poročali, se je v terek pred novomeškim okraj. sodiščem vršila razprava. Povod razprave je Jarčev šod v novomeškem rokodelskem domu z dne 27. julija. Tisto nedeljo je poslanec Jarč doživel kar dva poraza; popoldne na shodu na Muhaberju, zvečer pa še v Novem mestu. Kakor se je pri tej razpravi pokazalo, so klerikalci že vnaprej sklenili se poslužiti Golije, ki je bil tedaj že praktikan pri novomeški politični oblasti. Že popoldne pred šodom se je v znani ultraklerikalni gostilni pri Štemburju v Kandiji govorilo: »Danes jim bo pa Golija pokazal« — pri čemer so imeli v mislih napredne udeležence obeh Jarčevih shodov. Ves prizor, tako na Muhaberju, in v rokodelskem domu je tudi pokazal, da je bilo vse že naprej dogovorjeno. Ali da se omejimo samo na predmet dogodek. Po brezuspešnem prerokanju protiklerikalne učne s klerikalci, ki niso hoteli priiti do volitve predsedstva, je župan Rozman vstal in odhajaje rekel, da v taki družbi ne more ostati.



K. JURMAN OPTIK IN ŠPECIALIST Selenburgova ulica

Optični zavod z električnim obratom. — Aparati, poljska kukala, daljnogledi.
Za prvovrstno tehniko se jamči. — Popravila se izvršujejo v lastni delavnici.



zadostuje njegova častna beseda, da se bo shod mirno vršil. Ko pride do vrat k predsobi, zapazi tam v svoje presenečenje orožnike. Umevno je, da ga je ta prikazen kot vrhovnega šefa mestne policije vznemirila, saj niti za nastop mestne straže ni shod nudi nikakega povoda. Zato je vprašal, kdo je orožnike privlekel na shod Golija, ki je moral baš v tem trenutku se skrivaj pojaviti v dvorani, kjer ga doslej ni bilo, je vrgel pelerino raz sebe, skočil proti županu in zakričal: »Kdo je to rekel?« Župan se oglasi: »Jaz! Vsaj še vedeli nismo, da ste tukaj.« Golija zarolni nad županom: »Tiho! Tako se z menoj ne govorite!« Ko Rosman hoče nekaj izgovoriti, plane Golija pred njega in zakriči v zaničljivem tonu: »Marš ven! Tukaj Vas odpeljem po žandarmeriji!« Rosman: »Prosim, dajte me!« Golija proti orožnikom: »Odženite ga!« Rosman gre v predstobo in prosi, če sme še preje vzeti klobuk in svrtnik. To mu Golija dovoli. Za gotovo pričakovana aretacija pa je izostala, ker jo je Golija sam preklical. Golija je rabil besede: »Bleiben Sie hier, lassen ihn gehen!« Na ta način žaljen župan je iskal zadoščenja potom kazenskega sodišča. Čakal je do zadnje ure, ker je mislil, da bo Golija svoj nastop skušal mirnim potom poravnati. Ker je pa Golija bil prepričan, da bo pri sodišču imel isto srečo kakor doslej vselej pri svoji disciplinarni oblasti, je pustil priti do obravnave, na katero je poslal dr. Voduškevega koncipijenta dr. Dermastijo. Ta je Golijo zagovarjal s tem, da je bil Golija opravičen tako nastopati, sodišče tu sploh ne sme soditi, ampak disciplinarna oblast, ki je ta slučaj natančno preiskala in ni našla najmanjšega povoda Golijo kaznovati. Od Rosmanove strani pa se je ponudil dokaz, da je bil ta prizor vnaprej dogovorjen in da je jako čudno, da je dr. Dermastija že tako natančno poučen o izidu razsodbe disciplinarne oblasti, dočim župan o tem še prav ničesar ne ve. Zaslusnih je bilo več prič, ki so določeno potrdile besede: »Marš ven!« glede drugih besedi pa se prič ne spomi-

njajo, ker je bil takrat v dvorani hrup. Zastopnik zas. obtožitelja je predlagal občutno kazen, da bo vladni zastopnik vedel, kako se ima obnašati na shodih. Namesto, da bi bil Golija napravil mir, pa je s svojim nastopom povzročil splošno razburjenje. Sodnik razglasi obsodbo, na podlagi katere je Golija obtožen žalitve in obsojen na 50 kron globe ali pet dni zapora.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

ALBANCI.

Belgrad, 5. oktobra. Uradno se poroča, da so bili Albanci prepodeni izpred Prizrena. Zasedovanje Albancev se nadaljuje.

PASIČ SE JE VRNIL.

Belgrad, 5. oktobra. Pasič se je včeraj zvečer vrnil v Belgrad.

IZ SOFIJE.

Sofija, 5. oktobra. »Bolgarija«, organ dr. Daneva, ki je po padcu Daneva prenehala izhajati, je včeraj zopet izšla.

Sofija, 5. oktobra. Bolgarski kabinet se izpopolni s Stambolovci in Radoslavovci.

MOBILIZACIJA V ČRNI GORI.

Cetinje, 5. oktobra. Kralj je odredil z ozirom na dogodke na vzhodu, da se delno mobilizacija.

KONSTANTIN SE JE VRNIL.

Atene, 5. oktobra. Kralj Konstantin je dospel ob 5. uri popoldne.

Atene, 5. oktobra. Vlada predlaga, da se sele zbornice prelože.

MORATORIJI.

Belgrad, 5. oktobra. Če se tekom 10 dni ne izpremenijo razmere, tedaj

se bo predlagalo podaljšanje moratorija do novega leta.

Odgovorni urednik Radijo Korone.
Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Italijansko-slov. krožek

vabi vse one, ki se hočejo učiti laščine na sestaneke v ponedeljek zvečer ob pol osmih, licej prvo nadstropje na levi, da določimo skupno čas pouka.
Odbor.

Prva delavnica

v Ljubljani za popravila

vseh vrst čevljev

Hitro in trpežno izvršitev po nizki ceni. Prešernova ul. 9 na dvorišču.

Učitelj,

nekdanji učenec prof. Umlaufa na Dunaju poučuje igranje na citre. Pri pridni vaji gotov uspeh. Več se poizve v Ljubljani

Cojzova cesta 9, pritličje desno.



L. MIKUSCH

Ljubljana, Mestni trg 15

priporoča svojo veliko izber
dežnikov in solnčnikov.

Popravila se izvršujejo točno in solidno.

Zadnje novosti!

Priporoča se največja izbira jesenskih in zimskih kostumov, modernih jop in plašev, vrhnih kril za

dame in deklice.

Za gospode in dečke

velika izbira oblek, površnikov, zimskih sukenj, nepremočljivih pelerin najnovejšega kroja. — Radi neznatnih stroškov cene brez konkurence. —

Konfekcijska trgovina

A. Lukić, Ljubljana

Pred škofijo šte. 19.

Povečanje portala v najmodernejšem stilu!

v parterju in v I. nadstr. sedanjega lokala, ter za celo fronto hiše (G. Simonetti) Mestni trg 6, da bo mogoče, z elegantnim aranžiranjem izložb, vsaki čas prepričati cenj. odjemalce o moji najpolnejši izbiri v konfekciji za dame, gospode, dečke in deklice.

Radi ogromne zaloge oddajam blago pod lastno ceno, še pred sezono!

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Modistinja

MINKA HORVAT

Ljubljana, Stari trg št. 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebščin za modistke.

Popravila se točno in najcenejše izvrše.

KRI, MOČ, ŽIVCE, SPANJE DA SLADNI ČAJ.
Cvetoča zunanost, zdravje, 50% prihranka na denarju v gospodinjstvu, tudi na mleku, sladkorju dosežejo, dobe vsi ki ne pijejo drugega za zajutrak, južno kakor dr. pl. Trnkóczy-ja, sladni čaj, znamko Sladín. Dojenčki, ki se jih vzredi s sladnim, zmešanim z nekaj mleka in sladkorja, se občuduje. Ta vzreja stane polovico tega kakor druga otroška redilna sredstva. Bolezen in umrljivost ponéhuje. Sladni čaj ni sladna kava, ki zgubi pri praženju na redilni vrednosti. Pohvalna ponovna naročila prihajajo dan na dan izdeljatelju: Lekarna Trnkóczy v Ljubljani, ki je dal vzrediti s sladnim čajem svojih osem zdravih otrok. Po pošti najmanj 5 zavojev po 1/4 kg 4 K franko. Zavoj 5 kg po 15 zavojev 10 K franko. 1/4 kg zavoj po 60 vin. povsod, tudi pri trgovcih. Glavna zaloga na Dunaju v lekarnah Trnkóczy: Schönbrunnerstrasse 100, Radetzkyplatz 4, Josefstadtstrasse 25; v Gradecu: Sackstrasse 4.

Žensko perilo

volnene srajce, spodnje majice in hlače, pleteni telovniki, nogavice, dolenice, rokavice, gamaše, hožuhovinaste čepice, snežne čepice, ščitnike, kolenogrelece, trebuhogrelece, žilogrelece in druge predmete za gospode

priporoča modna trgovina za gospode:

P. Magdić, Ljubljana, nasproti glavne pošte.



180 lastnih trgovin.

Naše obuvalo

je svetovno znano vsled odlične kakovosti vzlic nedosežno nizki ceni.

Največje podjetje te vrste v monarhiji.

Tovarniška zaloga čevljev znamka A. F. C. G.

Josip Hočevár.

Prodajalna v Ljubljani Stritarjeva ulica šte. 9.

Ilustrirani ceniki franko in zastonj.



20.000 parov tedensko.
1200 delavcev in nastavljencev.